

Utlåtande 2002:27 RV (Dnr 88/01)

Konsekvenserna för de sämst ställda barnen med anledning av det höjda barnbidraget

Motion av Paul Lappalainen m.fl. (mp) (2001:9)

Kommunstyrelsen föreslår kommunfullmäktige besluta
att avslå motion 2001:9 av Paul Lappalainen m.fl. (mp).

Föredragande borgarrådet Kristina Axén Olin anför följande.

Motionens innehåll

Paul Lappalainen m.fl. (mp) har motionerat om konsekvenserna för de sämst ställda barnen med anledning av höjningen av barnbidraget med 100 kronor från 1 januari 2001 (*bilaga 2*). I motionen föreslås kommunfullmäktige besluta att reglerna för försörjningsstöd ändras så att även familjer med försörjningsstöd får del av standardhöjningen.

Remisser

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, socialtjänstnämnden, Kista stadsdelsnämnd, Norrmalms stadsdelsnämnd och Farsta stadsdelsnämnd.

Stadsledningskontorets bedömning är att barnbidraget skall ingå vid prövning av socialbidrag till barnfamiljer. I rättsligt avseende måste hänsyn bl.a. tas till kommunallagens likställighetsprincip. Barnbidraget ingår i den av regeringen fastställda riksnormen och räknas som inkomst. Höjt barnbidrag innebär därmed motsvarande minskat socialbidrag. Att frångå riksnormen för enbart barnfamiljer innebär ett avsteg ifrån likställighetsprincipen. Därför bör

motionen avslås.

Socialtjänstnämnden hänvisar till att ekonomiskt bistånd (socialbidrag) enligt socialtjänstlagen ska behövsprövas. Det innebär att eventuella egna resurser minskar rätten till bistånd. Egna resurser är exempelvis inkomster i form av bidrag eller ersättningar från andra trygghetssystem. Regeringen har aviserat en höjning av riksnormen under hösten 2001 som tar hänsyn till höjningen av barnbidraget. Riksnormen justeras årligen och gäller med nya belopp från 1 januari. Förvaltningen föreslår därför att staden avvaktar den nya riksnormen.

Kista stadsdelsnämnd beslutade att avstå ifrån att svara på remissen.

Norrmalms stadsdelsnämnd anser att det är riksnormen som bör förändras om familjer som tar emot socialbidrag skall få del av höjningen av barnbidraget. Beslutar riksdagen om en sådan förändring bör kommunerna kompenseras ekonomiskt.

Farsta stadsdelsnämnd anser att om Stockholms kommunfullmäktige beslutar att barnbidragshöjningen även ska komma bidragshushållen till del, bör det göras utan att riktlinjerna förändras. Normbeloppet för barn kan i stället skrivas upp med motsvarande belopp.

Mina synpunkter

I motionen föreslås kommunfullmäktige besluta att reglerna för försörjningsstöd ändras så att även familjer med försörjningsstöd får del av barnbidragshöjningar.

Barnbidraget ingår i den av regeringen fastställda riksnormen och räknas som inkomst. När regeringen beslutade om att höja barnbidraget, utan att justera riksnormen, medför det att inkomstförstärkningen som höjningen innebär för barnfamiljer om denna mottager försörjningsstöd resulterar i minskat bidragsberoende. Att frånga riksnormen för enbart barnfamiljer innebär ett avsteg ifrån likställighetsprincipen som är tydlig i kommunallagen. Länsrätten i Västra Götaland har redan konstaterat i en dom mot Trollhättans kommun att ett sådant förslag som motionären vill att fullmäktige skall fatta beslut om strider mot likställighetsprincipen.

Konsekvensen av likställighetsprincipen och en av statsmaktens oförändrade riksnorm är att om man vill särskilt gynna barnfamiljerna som är beroende av försörjningsstöd så får det som rättslig konsekvens att man måste höja socialbidragsnormen för samtliga bidragstagare på motsvarande sätt. Med andra ord måste staden avstå från att räkna in höjda ersättningsnivåer när det gäller A-kassa, underhållsbidrag, bostadstillägg, ålderspensioner m.m.

Att minska bidragsberoendet är en mycket prioriterad fråga för mig. Den oacceptabla beroendesituationen som många barnfamiljer, inte minst ensamstående, tvingas att leva i är ett underbetyg för välfärdssamhället. För att minska bidragsberoendet behövs det, enligt min uppfattning, aktiva åtgärder för att se till så att människor får jobb samt sänkta skatter så att fler människor som lever på marginalen får en möjlighet till egen försörjning. Jag föreslår med hänvisning till ovanstående att kommunfullmäktige beslutar avslå motionen.

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarrådet *Margareta Olofsson* (v) enligt följande.

Jag föreslår kommunstyrelsen föreslå kommunfullmäktige besluta

- att försörjningsstödet norm för barn och ungdomar mellan 0 och 14 år höjs så att det motsvarar samma summa som barnbidragshöjningen mellan 1999 års belopp och 2001 års belopp för barnbidrag, och flerbarnstillägg, för att på ett rättvist sätt öka barnens ekonomiska utrymme.

Det är fullt möjligt att höja barnnormen i och med att det är en särskild norm för barn. Det finns ingen särskild norm för pensionärer eller arbetslösa utan det är samma norm för alla vuxna personer, det som skiljer är om man lever själv eller inte. Likställigheten handlar också om att kunna jämställa barn i hela Stockholms stad och att de ska få del av den standardökning som kommit andra barnfamiljer till del. Det är inte rättvist att de fattigaste barnfamiljerna inte får den möjligheten. Domen i Trollhättan är överklagad till kammarrätten.

Den borgerliga majoritetens satsningar på arbetsmarknadsåtgärder lyser med sin frånvaro. De har tvärtom minskat med 133 miljoner och intäkter med 32 miljoner. D.v.s. arbetsmarknadsåtgärderna har mer än halverats under den här mandatperioden. Den stora nedskärningen på 80 miljoner gjordes redan 1999 innan högkonjunkturen kom. När borgarrådet talar om aktiva åtgärder för att få människor i arbete blir vi ganska undrande.

Kommunstyrelsen delar borgarrådsberedningens uppfattning och föreslår kommunfullmäktige besluta
att avslå motion 2001:9 av Paul Lappalainen m.fl. (mp).

Stockholm den 6 mars 2002

På kommunstyrelsens vägnar:
ANNIKA BILLSTRÖM

Kristina Axén Olin

Yvonne Modén

Reservation anfördes av *Margareta Olofsson* och *Ann-Marie Strömberg* (båda v) med hänvisning till reservationen av (v) i borgarrådsberedningen.

Ersättaryttrande gjordes av *Christopher Ödmann* (mp) enligt följande.

Om jag hade haft yrkanderätt hade jag föreslagit kommunstyrelsen föreslå kommunfullmäktige besluta att

1. bifalla motionen så att alla barn kommer i åtnjutande av barnbidragshöjningar
2. därutöver anför följande.

Det är ett systemfel när barnbidragshöjningar inte kommer barnen i de ekonomiskt sett fattigaste familjerna tillgodo. Att hänvisa till likställighetsprinciper och riksnormer är ett utomordentligt sätt att straffa ut vissa barn och deras familjer. Det kan endast tolkas så att man anser att barn som lever i familjer som är beroende av socialbidrag inte har lika stort behov av meningsfull fritid och social utveckling som andra barn. Dessa barn värderas helt enkelt lägre. Miljöpartiet anser att även dessa barn har rätt till den mycket modesta standardhöjning det handlar om.

ÄRENDET

Paul Lappalainen m.fl. (mp) har i motion (2001:9) föreslagit att staden skall besluta om att frånga riktlinjerna för handläggning av socialbidrag och inte minska socialbidraget motsvarande den höjning av barnbidraget som skedde med 100 kronor som ägde rum den 1 januari 2001.

REMISSER

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, socialtjänstnämnden, Kista stadsdelsnämnd, Norrmalms stadsdelsnämnd och Farsta stadsdelsnämnd.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande har i huvudsak av följande lydelse.

Stadsledningskontoret föreslår att avslå motion (2001:9) av Paul Lappalainen m.fl. (mp).

Riksnormen i socialtjänstförordningen inkluderar hänsyn till familjens försörjningsbörda, dvs. tar hänsyn till antalet barn samt de utgifter detta medför. Ett frångående av riksnormen måste ske utifrån saklig och objektiv grund. Vad gäller själva socialtjänstlagen utgår den från att sökandens egen försörjningsförmåga skall vara helt kartlagd innan behovet av socialbidrag kan beräknas. Bidraget är komplementärt och i princip beroende av vilka andra inkomst- och bidragskällor som kan finnas i det individuella fallet.

Stadsledningskontorets bedömning är att barnbidraget skall ingå vid prövning av socialbidrag till barnfamiljer. I rättsligt avseende måste hänsyn bl. a. tas till kommunallagens likställighetsprincip. Barnbidraget ingår i den av regeringen fastställda riksnormen och räknas som inkomst. Höjt barnbidrag innebär därmed motsvarande minskat socialbidrag. Att frånga riksnormen för enbart barnfamiljer innebär ett avsteg ifrån likställighetsprincipen. Om man vill gynna barnfamiljerna så får det som rättslig konsekvens att man måste höja socialbidragsnormen för samtliga bidragstagare på motsvarande sätt, dvs. att staden avstår från att räkna in höjda ersättningsnivåer när det gäller A-kassa, underhållsbidrag, bostadstillägg, ålderspensioner m.m. med motivering att det är önskvärt att de enskilda får behålla dessa statliga förbättringar.

Socialtjänstnämnden beslöt den 26 april 2001 att åberopa och överlämna socialtjänstförvaltningens tjänsteutlåtande.

Reservation anfördes av *Iris Birath m.fl. (v), bilaga 1.*

Socialtjänstförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 5 april 2001 är i huvudsak av följande lydelse.

Ekonomiskt bistånd (socialbidrag) ska enligt socialtjänstlagen behovsprövas. Det innebär att eventuella egna resurser minskar rätten till bistånd. Egna resurser är exempelvis inkomster i form av bidrag eller ersättningar från andra trygghetssystem. Enligt förarbetena till socialtjänstlagen samt stadens interna riktlinjer för handläggning ska därför alla egna inkomster beaktas vid behovsbedömningen. Om inkomsterna ökar så minskar biståndet i motsvarande mån.

Riksnormen är en lagstadgad nivå som inte får underskridas. Däremot finns inget hinder för att kommunen har en högre norm.

Förvaltningens förslag

Det är enligt förvaltningens mening angeläget att förbättra situationen för familjer med låg inkomst, exempelvis de som lever på ekonomiskt bistånd. I flera undersökningar har man konstaterat att barnfamiljer under 1990-talet tappat i levnadsstandard i förhållande till andra grupper. Samtidigt har barn satts i fokus genom barnkonventionens införande i socialtjänstlagen.

Ekonomiskt bistånd enligt socialtjänstlagen är det yttersta skyddsnätet och principen för prövning är att man endast ska få bistånd till den del av försörjningen som man inte klarar själv. Tanken är också att det ska vara en tillfällig försörjningshjälp. Alla inkomster eller inkomstökningar påverkar därför bistandsprövningen. Förvaltningen anser att det är viktigt att man inte ändrar i denna inkomstprövning, d.v.s. riktlinjerna för handläggning bör inte ändras. Eventuell ändring bör i stället göras i form av justering av normen. En höjning av normen med 100 kronor per barn skulle tillförsäkra barnfamiljer som lever på bistånd en ekonomisk standardhöjning motsvarande höjningen av barnbidraget. Det är emellertid möjligt att höjning av barnnormen eller ändring av inkomstprövningen strider mot likställighetsprincipen i kommunallagen. Det finns f.n. olika uppfattningar i frågan t.ex. hos Kommunförbundet och Regeringen.

Regeringen har aviserat en höjning av riksnormen under hösten 2001 som tar hänsyn till höjningen av barnbidraget. Riksnormen justeras årligen och gäller med nya belopp från 1 januari. Förvaltningen föreslår därför att staden avvaktar den nya riksnormen.

Kista stadsdelsnämnd beslöt den 20 mars 2001 att avstå ifrån att svara på remissen.

Norrmalms stadsdelsnämnd beslöt den 23 mars 2001 att åberopa och överlämna stadsdelsförvaltningens tjänsteutlåtande samt att motionen avstyrks. Samt därutöver anföra att det är riksnormen som bör förändras om familjer som tar emot socialbidrag skall få del av höjningen av barnbidraget.

som tar emot socialbidrag skall få del av höjningen av barnbidraget. Beslutar riksdagen om en sådan förändring bör kommunerna kompenseras ekonomiskt.

Norrmalms stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande daterat den 12 februari 2001 har i huvudsak följande lydelse.

Sammanfattning

Med hänsyn till att intentionen med denna höjning av barnbidraget var att höja barnfamiljernas standard är det också rimligt att det kommer samtliga barnfamiljer till godo.

Försörjningsstödet utgår ifrån en för hela riket gällande riksnorm och avsikten är att bidraget skall tillförsäkra den enskilde en skälig levnadsnivå. Förvaltningen anser därför att riksnormen skall ändras så att samtliga barnfamiljer som uppbär försörjningsstöd skall åtnjuta samma höjning som övriga barnfamiljer.

Syftet är att bidrag i form av försörjningsstöd skall vara en kortsiktig lösning och inte leda till ett långvarigt beroende. För att låginkomsttagande barnfamiljer skall uppnå en verklig ekonomisk förbättring krävs förändring av andra transfereringssystem.

Bakgrund

Den höjning av barnbidraget från 850 kr till 950 kronor /månad / barn, som trädde i kraft 010101 kommer inte barnfamiljer till godo under den tid de uppbär försörjningsstöd. Orsaken till detta är att normen för försörjningsstöd beräknas för varje år efter speciella grunder där bl.a. Konsumentprisindex ligger till grund för att tillgodose en skälig levnadsstandard.

Barnbidraget har under perioden 1995-2000 höjts från 640 kr till 750 kr och till 850 kr. Förändringar av flerbarnstillägget har även skett över tid. Dessa höjningar har inte föranlett någon direkt relaterad höjning av riksnormen.

Underhållsstödet (f.d. bidragsförskott) har under samma period varit oförändrat 1 173 kr /barn/månad.

Kostnad

Vid Norrmalms stadsdelsförvaltning beviljades 176 hushåll med barn försörjningsstöd under längre eller kortare tid under år 2000. En höjning med 100 kr / barn skulle med utgångspunkt från år 2000 inneburi en merkostnad med 139 T kr. (uppgift från USK)

Konsekvenser

Det finns idag ett nätverk av olika bidragssystem i samhället. En förändring i ett system leder till konsekvenser i andra system.

Förvaltningens förslag

Med hänsyn till att intentionen med denna höjning av barnbidraget var att höja barnfamiljernas standard är det viktigt att höjningen kommer samtliga barnfamiljer till godo. Förvaltningen kan dock inte presentera ett entydigt förslag på hur denna höjning skall uppnås men redovisar här några alternativa lösningar.

Försörjningsstödet utgår ifrån en för hela riket gällande riksnorm och avsikten är att bidraget skall tillförsäkra den enskilde en skälig levnadsnivå. Med detta som utgångsläge vore det en fördel om Regeringen med hänsyn till beslutad höjning av barnbidraget tog beslut om en höjning av riksnormen för att därmed tillförsäkra alla barnfamiljer denna höjning. I samband med detta beslut borde även kostnaderna för respektive kommun kompenseras.

Om inte en förändring av riksnormen sker utlämnas dessa beslut till att fattas inom varje kommun. Förvaltningen anser att det då finns risk för att vissa kommuner höjer normen andra inte. De, som redan har en ansträngd ekonomi höjer sannolikt inte normen för barnfamiljerna. Detta gäller framför allt kommuner, vilka har stora invandrarfamiljer, som på grund av arbetslöshet eller andra skäl saknar möjligheter att vara självförsörjande. Andra kommuner beslutar att öka försörjningsstödet eftersom det utgör en mycket ringa kostnad. Barnfamiljernas bostadsort blir då avgörande för om de kommer att erhålla denna höjning av barnbidraget under period då försörjningsstöd utbetalas.

Syftet med försörjningsstöd skall vara att tillförsäkra varje enskild person ett ekonomiskt bidrag som skall erbjuda en skälig levnadsnivå såsom en kortsiktig lösning och inte leda till ett långvarigt beroende. Detta skulle kunna motivera en återgång till kort- och långtidsnorm där kompensation för det höjda barnbidraget bör gälla efter tre månader. En annan lösning är att i beräkningen av försörjningsstödet avstå från att räkna höjningen av barnbidraget som intäkt för familjen alternativt att enbart räkna med en viss procentandel av hela barnbidraget (t.ex. 40 % som gäller för vårdbidraget) som intäkt. Förvaltningen anser dock dessa förslag ofördelaktiga eftersom denna typ av beräkningsgrunder alltid leder till en kostsam administrativ handläggning. Det finns ett system av olika bidrag i samhället och varje förändring av ett system kan leda till konsekvenser i andra. Denna motion vill rikta uppmärksamheten på målgruppen barnfamiljer, vilka uppbär försörjningsstöd. Det finns krafter i samhället som vill prioritera andra målgrupper t.ex. pensionärer eller personer vilka på grund av sjukdom har behov av kostsamma behandlingsinsatser eller läkemedelskostnader vilka inte täcks av högkostnadsskyddet. Prioriteringar av olika målgrupper och deras behov av skälig levnadsnivå kan leda till att det finns anledning att överväga en översyn av riksnormen. Det kan finnas skäl att misstänka att en höjning av riksnormen skulle riktas till samtliga personer, som uppbär försörjningsstöd, för att

skulle riktas till samtliga personer, som uppbär försörjningsstöd, för att därmed erbjuda en skälig levnadsnivå.

För Norrmalms del skulle kostnaden för en höjning med 100 kr /barn under år 2000 uppgått till 139 tkr. Detta är en ringa kostnad i jämförelse med den totala kostnaden för försörjningsstöd, 28.6 mkr. och den skulle väl rymts inom budgeterade medel. Däremot innebär en eventuell höjning av normen betydande kostnader i invandratäta områden där stora barnfamiljer är bosatta. Det är den gruppen barnfamiljer, som har svårt att finna långsiktiga lösningar för att bli självförsörjande.

Förvaltningen vill slutligen framhålla att ekonomiskt bistånd i form av försörjningsstöd skall vara en tillfällig / kortvarig lösning och huvuduppgiften är att på olika sätt sträva efter att skapa förutsättningar för att barnfamiljer skall kunna vara självförsörjande. Visserligen blev de barnfamiljer som enbart var i behov av en ringa komplettering självförsörjande när barnbidraget höjdes men fick därmed inte åtnjuta någon standardökning. För att låginkomsttagande barnfamiljer skall uppnå en verklig ekonomisk förbättring krävs riktade insatser till de grupper av barnfamiljer, som är långvarigt i behov av försörjningsstöd. För att dessa familjer skall kunna bli självförsörjande krävs förändring av andra transfereringssystem.

Den pågående utredningen som sker inom Den familjeekonomiska kommittén kommer inom kort att avslutas och förhoppningsvis skall den ge en samlad syn på utvecklingen av stödet för barnfamiljerna

Farsta stadsdelsnämnd beslöt den 24 april 2001 att åberopa och överlämna stadsdelsförvaltningens tjänsteutlåtande.

Reservation anfördes av *Inger Stark m.fl.* (v) bilaga 1.

Särskilt uttalande gjordes av *Madeleine Raukas m.fl.* (m), *Inga-Lill Persson* (fp), *Bertil Fredriksson* (kd), bilaga 1.

Farsta stadsdelsförvaltnings tjänsteutlåtande av den 23 mars 2001 är i huvudsak av följande lydelse.

Enligt stadens riktlinjer dras barnbidraget av vid framräkning av socialbidraget.

Ett antal kommuner med samma riktlinjer har nu beslutat att höjningen på något sätt ändå ska tillfalla socialbidragsfamiljerna.

Utvecklingen av levnadsförhållanden för olika grupper, liksom socialbidragsnormens utveckling det senaste decenniet, bör utredas som grund för ett beslut om förändringar av normbeloppen. När det t ex gäller barnfamiljer har den disponibla inkomsten för ensamstående kvinnor med barn haft en jämförelsevis negativ utveckling under 1990-talet. (USK- seminarium Norra Latin 2001-04-03) I en enkätundersökning gjord i Söderled 1998-1999 ansåg många att normen inte var möjlig att leva på. Ensamstående mödrar framförde att de inte kunde ge sina barn det barnens lekkamrater fick.

ter fick.

Om Stockholms kommunfullmäktige beslutar att barnbidragshöjningen även ska komma bidragshushållen till del, bör det göras utan att riktlinjerna förändras. Normbeloppet för barn kan i stället skrivas upp med motsvarande belopp.

RESERVATIONER M.M.

Socialtjänstnämnden

Reservation av Iris Birath m.fl. (v) är av följande lydelse.

Socialtjänstnämnden föreslås besluta följande.

1. Socialtjänstförvaltningens yttrande överlämnas till kommunstyrelsen.
2. För egen del att föreslås att barnnormen i försörjningsstödet höjs med 200 kronor i månaden.
3. Följande anføres;

Vänsterpartiet har under flera år föreslagit att barnnormen i försörjningsstödet ska höjas motsvarande barnbidragshöjningen. För vänsterpartiet är det självklart att barn i hushåll som uppbär försörjningsstöd ska få samma standardhöjning som andra barn i vår stad. Paul Lappalainen m.fl. motion ligger i linje med våra krav. Däremot menar vi att lösningen är att barnnormen höjs. Barnnormen ska höjas med 200 kr för att kompensera 2 års barnbidragshöjning. Med detta menar vi att motionen är besvarad.

Farsta stadsdelsnämnd

Reservation av Inger Stark m.fl. (v) är av följande lydelse.

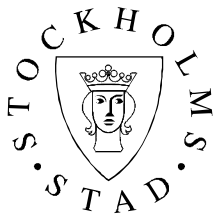
Vi anser att nämnden skulle ha beslutat

1. Stadsdels förvaltningens yttrande överlämnas till kommunstyrelsen
2. Stadsdelsnämnden besvarar motionen enligt följande yttrande:

Vänster partiet har under flera år föreslagit att barnnormen inom försörjningsstödet ska höjas med motsvarande barnbidragshöjning. För vänsterpartiet är det självklart att barn i hushåll som uppbär försörjningsstöd ska få samma standarhöjning som andra barn i vår stad. Paul Lappalainen m.fl. motion ligger i linje med våra krav. Däremot menar vi att lösningen är att barnnormen höjs. Barnnormen ska höjas med 200 kr för att kompensera 2 års barnbidragshöjningar. Med detta menar vi att motionen är besvarad.

Särskilda uttalandet av Madeleine Raukas m.fl. (m), Inga-Lill Persson (fp), Bertil Fredriksson (kd) är av följande lydelse.

Försörjningsstödet utgår ifrån en för hela riket gällande riksnorm och avsikten är att bidraget skall tillförsäkra den enskilde en skälig levnadsnivå. Med detta som utgångsläge vore det en fördel om regeringen med hänsyn till beslutad höjning av barnbidraget tog beslut om en höjning av riksnormen för att därmed tillförsäkra alla barnfamiljer denna höjning.

KOMMUNFULLMÄKTIGE

Motioner

2001:9

**2001:9 Motion av Paul Lappalainen m.fl. (mp) om
konsekvenserna för de sämst ställda barnen med
anledning av det höjda barnbidraget**

Barnbidraget höjdes den 1/1-01 från 850:-/mån till 950:- av riksdagen. Med de nuvarande regler som används i kommunerna innebär detta att denna extra hundralapp kommer att nå alla barn i Sverige förutom de i familjer som har socialbidrag/försörjningsstöd. Med Stockholms nuvarande regler om försörjningsstöd kommer Stockholm att ta denna barnbidragshöjning just från dessa barn. Med andra ord kommer de sämst ställda att drabbas - just de som har kanske det största behovet av höjningen. Höjningen var inte planerad som ett sätt att förstärka kommunernas ekonomier.

Barnens bästa ska komma i första rummet vid alla beslut. Barn är beroende av sina föräldrar vilket oftast innebär att när man stöttar föräldrarna så blir barnens situation också bättre. Barnbidraget ska komma barnen tillgodo oavsett föräldrarnas inkomster i övrigt. Det borde därför vara självklart att även barnen i de fattigaste familjerna ska få del av barnbidragshöjningar. Allt annat är systemfel och en orättvisa av stora mått. Det gör att barnen i dessa familjer inte får samma möjlighet till meningsfull fritid och social utveckling.

Med hänvisning till ovanstående föreslår jag kommunfullmäktige besluta att ändra reglerna om försörjningsstöd så att barnbidragshöjningen inte dras in av Stockholms stad utan går i stället till alla barnfamiljer

Stockholm den 22 januari 2001

Paul Lappalainen

Christopher Ödmann

Rebwar Hassan

Yildiz Kafkas

Sabina Bossi

Viviann Gunnarsson